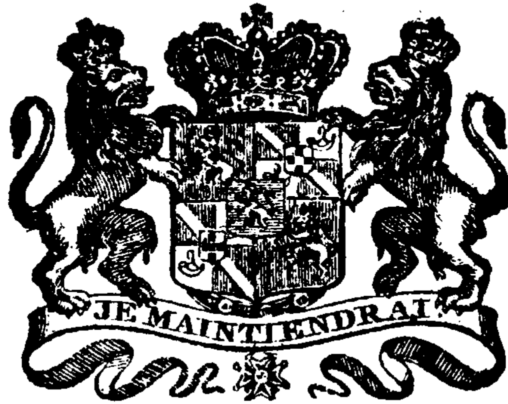

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 4den AUGUSTUS, 1821. N. 31.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, enz. enz. enz.

Alle de genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging nemende: dat de faciliteiten welke aan den handel en de scheepvaart zyn verleend geworden, geenzins tot nadeel en verkorting van 'slands middelen behooren te strekken, en dat, by ervaring van eenig misbruik hetwelk gemaakt wordt van de bestaande bepalingen en verordeningen tot aanmoediging en bevordering der commercie en tot afwering van vermeende belemmeringen, algemeene maatregelen behooren te worden genomen om tegen te gaan en te beletten de fraudes die, niettegenstaande dat de regten op den in- en uitvoer, buiten alle tegenspraak, zeer gering zyn, nogtans door sommigen, gelyk zulks gebleken is, gepleegd worden, zonder daarby te ontzien dat onwettige voordeelen, op hoedanige wyze ook verkregen, niet alleen ongeoorloofd zyn, maar zelfs den genen die zich daarmede, tot schade van het algemeen, tracht te verryken, zeer zeker tot schande verstrekken, aangezien elk eerlyke handelaar die in het algemeene welzyn belang stelt en getrouw is aan zyne verpligting om het zyne, overeenkomstig de wetten, by te dragen, ten einde het gouvernement in staat te stellen in de behoeften der kolonie te voorzien, zonder genoodzaakt te zyn toevlugt te nemen tot maatregelen, welke anderzins onvermydelyk zouden zyn ter bekoming der vereischte middelen, buiten twyfel, op hen die den lande van deszelfs wettige regten berooven, met afkeer en verachting neder ziet.

Is dienvolgens, tot wering van sluikeryen en voorkoming van verkorting der 'slands middelen en regten, goedgevonden en verstaan provisioneel te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald:

1. Dat alle binnen gekomen zynde vaartuigen voor het Fort Amsterdam zullen moeten blyven liggen tot dat dezelve zullen zyn ingeklaard, hetwelk, terstond, na verloop van acht en veertig uren, sedert derzelver aankomst, zal moeten geschieden.

2. Dat by het verhalen van eenig vaartuig, na gedane inklaring, om aldeers te worden ontlost, een Onder Visitateur terstond daarop zal worden geplaatst, dewelke, na den afloop der werkzaamheden van den dag, telkens de luiken en andere toegangen van het ruim, met het daartoe bestemde zegel, zal moeten verzegelen, alvorens het vaartuig te mogen verlaten; en by hervatting der ontlading, zullen de zegels door den Onder Visitateur moeten worden nagezien, en by bevinding daarvan in eenen behoorlyken staat, zal de ontlossing mogen hervat worden; terwyl in een tegenovergesteld geval, rapport zyner bevinding aan den Opper Visitateur moet worden gedaan die hetzelve ter kennis brengt van den Raad Fiscaal en den Hoofd Ontvanger.

3. Indien een ingeklaard zynde vaartuig niet terstond zal kunnen worden ontlost, en dit daartoe eenig uitstel vereischt wordt, zal een dusdanig vaartuig niet vermogen te verhalen, maar voor het Fort Amsterdam moeten blyven liggen tot dat met de ontlading daarvan aanvang kan worden gemaakt.

4. Alle ingevoerde pakken, kisten, kasten of fustaadjen, het zy uit het moederland of van elders anders aangebragt, waarvan de inhoud onbekend of niet zigtbaar zal zyn, zullen in byzyn van de daartoe aangestelde personen zynde de Opper Visitateur en de Lands Makelaar, moeten worden geopend ter opneming van de soort, benaming en kwaliteit der goederen en van de kwantiteit der stukken; hetwelk de eigenaar in zyn pakhuis zal moeten gedogen terstond na de ontscheping der goederen of daarna, wanneer het gevorderd wordt; en wanneer de examinatie niet dadelyk zal kunnen geschieden, of maar gedeeltelyk kan afgedaan worden, of zoo wanneer daarmede gewacht wordt tot dat de geheele ontlading zal zyn geëffectueerd, waar door alle of sommige pakken, kisten, kasten en fustaadjen ongeëxamineerd moeten blyven liggen of anderen daarby nog komen; zal de Opper Visitateur, op zyne verantwoording, zorgen dat dezelve worden opgeslagen in een pakhuis van den eigenaar waarvan de sleutels aan hem Opper Visitateur kunnen worden afgegeven om onder hem te berusten tot dat de examinatie zal zyn geschied; terwyl hy tevens ook, in het algemeen, moet zorg dragen dat de examinatie ten spoedigste geschiede en dat de sleutels van het tot berging der bedoelde goederen aangewezen pakhuis aan hem den eersten dag zelven worden afgeleverd; edoch daaromtrent zwarigheid ondervindende, zal hy de ontscheping der goederen moeten beletten tot dat aan de zoo evengemelde bepaling zal kunnen worden voldaan, waaromtrent hy alle oplettendheid zal moeten gebruiken.

5. Dat alle goederen die by derzelver invoer zyn ingeklaard geworden om weder te worden uitgevoerd, zullen mogen vervoerd worden zonder betaling van eenige hoegenaamde regten op dezelve; mits dat de uitvoer daarvan geschiede in hetzelfde vaartuig waarmede dezelve goederen zyn aangebragt, wanneer het vaartuig de haven verlaat; zullende de tot wedervervoering ingeklaarde goederen mogen worden ontscheept en in pakhuizen opgeslagen zoo lang als het vaartuig in de haven vertoeft, waartoe een permit van den Hoofd Ontvanger zal moeten verkregen worden; in welk geval de sleutels der pakhuizen aan den Opper Visitateur zullen moeten worden ter hand gesteld om by hem te berusten, en hy Opper Visitateur zal zich moeten verzekeren dat al de bedoelde goederen werkelyk zyn opgeslagen; voorts zorgende dat er pakhuizen tot dien einde worden aangewezen en dat de sleutels daarvan, terstond na de ontscheping van het laatste stuk, of wel dagelyks na den afloop der werkzaamheden, indien de geheele ontlading niet in eens zal kunnen geschieden, door den Onder Visitateur aan hem worden afgegeven, met volkomen magt en last aan hem Opper Visitateur om de uitlossing der goederen te beletten indien aan de voorzeide bepaling niet zal kunnen worden voldaan; terwyl hy by de wederinscheping dier goederen, zich daarvan ook moet verzekeren en daarna maar eerst de sleutels aan den eigenaar terug geven, zullende hy dus zoo wel in de pakhuizen als aan boord des vaartuigs, de noodige visitatien moeten doen.

6. Dat het aan den Raad Fiscaal en den Hoofd Ontvanger zal vrystaan, om, des geraden oordeelende, tegenwoordig te zyn by de examinatie in de 4de afdeeling hiervan vermeld, gelyk ook om visitatie te doen in de pakhuizen waarin de ter wedervervoering ingeklaarde goederen zyn opgeslagen geworden, zoo dikwyls als zy zulks noodig zullen oordeelen.

7. Ingeval alleen dat eenig vaartuig mogt zyn afgekeurd en zulks legaal kan worden bewezen, zal de eigenaar van de tot wedervervoering ingeklaarde goederen zich aan den Gouverneur mogen adresseren om die goederen in een ander vaartuig uit te voeren; hetwelk als dan zal worden geaccordeerd vry van alle inkomende en uitgaande regten, accynsen als anderzins.

8. Dat het aan den eigenaar van de ter wedervervoering ingeklaarde goederen zal vrystaan om daarover, het zy in het geheel of ten deele, te disponeren, mits daarvan betalende de regten en accynsen; in welk geval de ontlading op de gewone wyze, na dat deswegens een permit van den Hoofd Ontvanger zal zyn verkregen, zal plaats hebben, of wel de uitlevering door den Opper Visitateur zal worden gedaan, indien de goederen reeds in pakhuizen mogten zyn opgeslagen; zulks mede op een permit van den Hoofd Ontvanger: zullende het vaartuig, na de ontscheping van dat gedeelte waarover gedisponeerd wordt, wederom vóór het Fort Amsterdam moeten worden verhaald indien er als dan nog meer diergelyke, ter vervoering, ingeklaarde goederen aan boord mogten zyn; als zynde het niet gepermitteerd dat vaartuigen, welke met dusdanige goederen geladen zyn elders in de haven mogen liggen, ten zy ter ontscheping dier goederen of van anderen welke niet ter wedervervoering zyn ingeklaard, of wel ter inneming van goederen welke men zoude mogen verkiezen daarin te laden.

9. Dat de Onder Visitateur, welke naar gewoonte by de inscheping van goederen assisteert, dadelyk na gedane inscheping, van den beginne af en tot dat het vaartuig geheel en al zal zyn afgeladen, telkens de luiken en alle toegangen naar het ruim zal moeten verzegelen; en dat hy vervolgens zal hebben te handelen even zoo als ten opzigte der ontlading in en aan het einde der 2de afdeeling dezer dispositie is uitgedrukt; zullende de laatste verzegeling niet mogen worden afgenomen dan door den Opper Visitateur op het tydstip van het vertrek des vaartuigs.

10. Geene goederen zullen in eenige der buiten baayen vermogen ingescheept of ontscheept te worden, zonder dat de Gouverneur daartoe consent zal hebben verleend, in welk geval een permit deswegens van den Hoofd Ontvanger moet worden genomen, en de inscheping of ontscheping zal in de tegenwoordigheid van een' Onder Visitateur moeten geschieden; zullende dus alle goederen die niet overeenkomstig deze bepalingen in een der buiten baayen mogten zyn ontscheept of ingescheept, aan aanhaling en confiskatie onderhevig zyn.

11. Alle pogingen om eenig gedeelte der lading te verzwygen of om buiten weten en assistentie van een' Onder Visitateur te ontladen of inteschepen, worden voor tentamen tot verkorting van 'sLands middelen aangemerkt, en de verzwegene of buiten voorkennis en assistentie van den Onder Visitateur ontscheepte of ingeladene goederen zullen worden aangehaald en geconfiskeerd; gelyk ook alle goederen die men met, of buiten connirentie van een' Onder Visitateur tracht te verbergen of te sluiken, of de zoodanigen die verkeerdelyk, met blykbaar voornemen tot fraude, zyn of worden aangegeven, aan aanhaling en confiskatie zullen subject zyn.

12. De Onder Visitateur die bÿ de ontlading of inscheping assisteert, zoo mede eenige andere ambtenaar of geemploÿeerde die bevoegd is om aanhaling te doen, zal, in geval van gegronde twÿfel dat de pakken, kasten, kisten en fustaadjen andere goederen bevatten dan die welke dezelve, volgens de inklaring of het laad permit moeten inhouden, als dan vermogen de inscheping of ontlading op te schorten, waarvan kennis aan den Opper Visitateur zal worden gegeven, dewelke daarvan aan den Hoofd Ontvanger moet rapport doen, ten einde gezamenlÿk daaromtrent het noodige onderzoek te bewerkstelligen.

13. De Raad Fiscaal, de Raad Contrarolleur der Financien, de Hoofd Ontvanger, de Waagmeester, de Accÿnsmeester, de Opper Visitateur, de Onder Visitateurs, de Waagklerken, de Onderschout en de Dienaren van Policie en Justitie zÿn niet alleen bevoegd en geregtigd, maar tevens ook gehouden, alle sluikerÿen en handelingen ter verkorting van 'sLands middelen tegen te gaan en aanhalingen te doen van alle goederen waarmede sluikerÿ gepleegd wordt; zullende de Ambtenaar die eenige aanhaling doet, bÿ confiskatie der aangehaalde goederen, tot een derde van het netto provenu daarvan geregtigd zÿn; terwÿl de Koloniale Kas ook een derde en de RaadFiscaal het andere derde geniet; edoch de aanhaling door den Raad Fiscaal zelven gedaan zÿnde, zal het eerstgemelde een derde zÿn ten behoeve van den aanbrenger.

14. Geene goederen waren of koopmanschappen, hoe ook genaamd, zullen vrÿ van inkomende of uitgaande regten mogen zÿn, uit hoofde dat men dezelve als regaal zal willen doen doorgaan; als wordende in de betaling van regten geene uitzondering dienaangaande gemaakt.

15. De zoogenaamde pacotiljes van schippers en scheepsvolk, welke volgens het bestaande tarief, of anderzins ingevolge factuur of marktprÿs met 25 per cent rabat, de som van vÿftig pezos van achten niet te boven gaan, zullen vrÿ zÿn van alle inkomende en uitgaande regten; edoch die som te bovengaande, zal men van de geheele waarde de volle regten moeten betalen.

16. Dat, ofschoon het doen van nadere inklaring eeniglÿk en alleen is toegelaten om de commercie te faciliteren in die gevallen waarin eene volstrekte onmogelÿkheid zoude mogen bestaan om naauwkeurige opgaaf te doen der met eenig vaartuig ingevoerde lading, zulks nogtans niet moet strekken tot verkorting van 'sLands middelen door misbruiken welke men van die toelating zoude trachten te maken; weshalve dan geene nadere inklaring zal vermogen te worden gedaan, ten zÿ dat de schipper of andere belanghebbende onze toestemming deswegens zal hebben verzocht en verkregen, hetwelk ten aanzien van geene andere vaartuigen zal worden toegestaan dan van de zoodanigen waaromtrent, uit hoofde van den aard des handels waarin dezelve gebezigd worden, eene dergelÿke toelating zoude kunnen geschieden; en dan nog in die gevallen alleen waarin geene suspicie van fraude plaats heeft; zullende een ieder dus op zÿne hoede behooren te zÿn en naauwkeurig moeten te werk gaan in het doen van inklaringen, dewÿl de genen die zulks verzuimen zich zelven de nadeelige gevolgen van het verzuim, zullen hebben te wÿten.

Gedaan op Curaçao den 26sten Julÿ 1821, het 8ste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(*w. g.*) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(*w. g.*) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, dato ut-supra.

(*w. g.*) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoubÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Alle den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Toen wÿ, na het aanvaarden van het Gouvernement dezer Eilanden, aanvang maakten met de uitvoering van den door Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Souverein aan ons opgedragen last, ten oogmerk hebbende om het onbepaald vertrouwen van Zÿne Majesteit op de Ingezetenen dezes Eilands aan den dag te leggen en tevens ook om daardoor te bereiken de vervulling van het plan hetwelk Zÿne Majesteit zich tot welzÿn dezer kolonien had voorgesteld en gedeeltelÿk reeds was gedecreteerd en in werking gebragt, hadden wÿ alle redenen om ons te vleÿen, dat de goede gezindheid en ware gehechtheid, welke wÿ in de Ingezetenen dezes Eilands jegens en aan het Nederlandsche Gouvernement vooronderstelden, onze welgezinde pogingen en maatregelen tot het in stand brengen der heilzame bedoelingen van Zÿne Majesteit, zouden helpen bevorderen, edoch wÿ hebben met verontwaardiging moeten ondervinden dat het onlangs georganiseerde bataillon Schutterÿ onwaardig was het vertrouwen hetwelk de Koning op de Ingezetenen dezer Eilanden in het algemeen gesteld heeft gehad, ende zulks uit hoofde van het door eenige manschappen van dat bataillon op eer-gisteren en ook op gisteren gehouden oproerig en allezins strafwaardig gedrag, waarvan de wezenlÿke of zelfs de voorgewende oorzaak (voor ons als nog) een volstrekt geheim is, zÿnde van de zÿde des gouvernements geene andere dan de gewoone Schutterlÿke diensten, slechts onder eene eenigzins andere wÿziging meer doelmatig om de inwendige rust en goede orde tot minder last van den Schutter te doen handhaven, gevorderd geweest. Hoedanig gedrag dan onder deze consideratien alleenlÿk zoude hebben kunnen vermoed worden van het losbandigste en verachtelÿkste gemeen, hetwelk geen gedeelte eener natie, veel min van het aloude alom vermaarde en geachte volk van Nederland behoort uittemaken, maar waarop integendeel door ieder weldenkend Ingezeten met de diepste verachting zal worden nedergezien.

Uit dien hoofde dan en vermits wÿ in het hagchelÿk oogenblik van gisteren bÿonze gewone bedaardheid van geest, dit zoo onbetamelÿk gedrag nog hebbende willen toeschrÿven aan misverstand onzer goede bedoelingen, misleiding ofte opstoking van kwalÿk gezinde rustverstoorders, niet hebben kunnen besluiten om menschen en burger bloed te vergieten, en daardoor den onschuldigen en misleiden met de schuldigen te straffen, is door ons Representant van onzen zeer geëerbiedigden Souverein Willem den Eerste, Koning der Nederlanden, hoogst raadzaam en nodig geoordeeld, die zelfde magt welke tot verdediging dezes Eilands en tot handhaving van de rust en goede orde in hetzelve was zamengesteld, namelÿk: het Bataillon Schutterÿ alhier, als daarop geen het minste vertrouwen kunnende of mogende stellen, op de plaats van het oproer zelve, te ontbinden zoo als hetzelve in den volstreksten zin geheel en al, zoo wel ten aanzien van officieren als van manschappen, ontbonden blÿft, behoudens de verantwoordelÿkheid der officieren en andere comptabele personen; met vrÿlating echter aan alle welgezinde en getrouwe Ingezetenen die tot dat bataillon hebben behoord en geen deel aan het oproerig en losbandig gedrag van hetzelve hebben gehad, om daarvan aan ons te doen blÿken; in welk geval hunne namen aan alle andere welmeenende en getrouwe Ingezetenen zullen worden bekend gemaakt om aldus hen te zuiveren van de blaam en schande welke anderzins op hen zouden berusten; terwÿl wÿ tevens aan ons wel degelÿk en volkomen reserveren alle zoodanige maatregelen welke wÿ zullen noodig en dienstig oordeelen werkstellig te maken jegens alle weerspannigen van het voorzeide ontbonden bataillon Schutterÿ en wel voornamelÿk omtrent de belhamels of hoofden en aanvoerders derzelve, ten einde aangaande dezen daar en wanneer het zal bevonden worden te behooren naar tÿdsomstandigheden te worden gehandeld.

Gedaan op Curaçao den 2den Augustus 1821, het achtste jaar van *Z. M.*'s regering.

(*w. g.*) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(*w. g.*) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Pietermaaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven dato ut-supra.

(*w. g.*) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

30.	golet	Theodora, Simon,	La Guayra
31.	——	Klein Alexandria, Arends,	Aruba
	——	Favorite, Titcomb,	New Port
	bark	Experiment, Colomba,	Puerto Cabello
	golet	Drie Zusters, Peron,	ditto
AUGUSTUS			
1.	bark	Drie Gebroeders, Van Starckenborgh,	Puerto Cabello
	golet	Elizabeth, Blan,	Sp. kust
2.	——	Esperencia, Ayo,	ditto
	——	Juanita, Chirino,	ditto
	——	Liberal, Puix,	ditto
3.	——	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
	——	Maria Catharina, Danies,	Sp. kust
	——	Rosita, Guillemin,	ditto

UITGEKLAAD—JULY.

28.	golet	Twee Zusters, Bareth,	Sp. kust
	——	Maria, Domingo,	St. Thomas
	——	Beauty, Marcantonio,	Porto Rico
	brik	Louise, Halck,	Zee
	——	Fox, Blowfield,	ditto
20.	golet	Bermudian, Porrier,	Jamaica
	——	Dolfyn, Porrier,	Sp. kust
	——	William & Mary, Kerivan,	Virginia
31.	schip	Sara Maria, Bostyn,	Amsterdam
	brik	Martha & Elizabeth, Swart,	ditto
	golet	Toevallig, Boekhoudt,	Aruba
AUGUSTUS			
1.	brik	Maria Margaritha, Sleeboom,	La Guayra
	golet	Abigail, Johnston,	New York
2.	——	Elizabeth, Blan,	Cuba
	bark	William Henry, Denison,	New York
	golet	N. S. del Carmen, Malabe,	Zee
	brik	James Lawrence, Smith,	Sp. kust

De proclamatie, welke heden op onze eerste bladzyde verschynt, is door een ongelukkig toeval in onze laatste nommer zoodanig uit de pers gekomen, dat een gedeelte derzelve byna onleesbaar is; wy haasten ons thans om deze dwaling te verbeteren, en het aan het publiek op eene naauwkeurige wyze aan te bieden. Deze plaatzing in dit nommer behoort daarom als de eerste officieele insertie van hetzelve beschouwd te worden.

Zyne Majesteit's brik de Merkuur, kapitein De Quartel, kwam alhier op Zaturdag van Puerto Cabello aan.

Denzelfden namiddag zeilde de Spaansche expeditie, welke, zoo als wy in onze laatste gemeld hebben, in deze haven aangekomen was

Zyne Excellentie de onderkoning van St. Fé, Don Juan de la Cruz Murgeon, de opperbevelhebber, vertrok met dezelve. De eerste rendezvous van de vloot wordt gezegd Port Royal, te Jamaika, te zyn.

Op Donderdag werd het feest van den geboorten dag van den jongen Prins Willem Alexander Fredrik Constantyn Nicolaas Michaël, in deze kolonie met de gewoonlyke betuiging van eerbied gevierd.

De Spaansche oorlogsbrik Hercules, van 22 stukken, kapitein Mendoza, kwam alhier op gisteren namiddag van Puerto Cabello aan.

Toen de Hercules naar deze haven afkwam, waren er drie vaartuigen, verondersteld worden de Columbiaansche kruizers, naby de wal *bene denwaards*, welke gedurende den geheelen dag voor de haven af en aan lagen, en men dacht in het gemeen dat er eene ontmoeting zou plaats hebben.

Wy hebben niet vernomen, dat de Hercules eenige nieuwstydingen van de Kust aanbrengt.

Een brief van St Thomas gedagteekend 26sten July, meldt het volgende "Bonaparte stierf den 26sten Mei. Hoewel men hiervan nog geen officieel berigt ontvangen heeft, blyft de waarheid van deze tyding toch buiten alle twyfeling."

Zelden hadden wy gelegenheid om berigt te geven van zoo vele nuttige als aangename inrigtingen tot vermakelykheden, welke heden in deze kleine maatschappy tot stand gekomen zyn. De inwoners dezer kolonie hebben langen tyd de behoefte gevoelt van eene soort van onderhouding, welke tevens tot eene verfynde smaak behoorde. Het Concert by inteekening, heeft, naar onze meening, aan het gewenschte oogmerk beantwoordt; en strekt ook in eene groote mate om de verveling te verdryven, welke zoo algemeen gevoelt wordt; het strekt ook ten bewyze, dat het alhier niet ontbreekt aan kweekelingen van Apollo.

Het Liefhebbery Toneel vereischt insgelyks onzen aandacht, en bewyst hoe zeer de inboorlingen dezer plaats vatbaar zyn voor kunstgevoel. Het strekt ons tot genoegen aan te merken, dat deze pryzenswaardige pogingen, eene algemeene toejuiching ontmoeten. Wy hopen tevens, dat men alle aanmoediging hiervan zal geven, en dat hunne pogingen om hunne vrienden op eene beschaafde en nuttige wyze te vermaken, naar waarde zullen geschat worden; hunne zedige doch weluitgekozene spreuk is "Men doet het geen men kan, maar niet het geen men wil."

Ook het vertoonen der bekwaamheden en de volmaking in de paardryders kunst, door den heer Breschard en zyn gezelschap, heeft ten vollen de algemeene goedkeuring weggedragen, en wy twyfelen niet of het smaakvolle publiek zal alle pogingen aanwenden om dit gezelschap te begunstigen, en deszelfs verrigtingen aantemoedigen, gedurende het korte verblyf van hetzelve op dit eiland.

Tydingen van de Spaansche Kust.

Een heer uit La Guayra heeft ons met de volgende korte byzonderheden van de laatste militaire gebeurtenissen te Caracas begunstigd, welk verhaal, zoo wy vertrouwen, naauwkeurig is, en wy zullen bevinden, dat hetzelve vele kleine byzonderheden in zich bevat, waarvan wy te voren niets geweten hebben.

Uit dit verhaal blykt het, dat het verlies van die stad, in de eerste oogenblikken, alleenlyk toegekend moet worden aan de kleinmoedigheid en lafhartigheid van den kapitein generaal Correa; terwyl het aan de andere hand ons bewyzen verschaft van den waren aard van het patriotism der Independenten.

Generaal Bermudez was reeds in het bezit van Barcelona, toen hy van daar met 1000 man optrok, om de Spaansche divisie, welke te Rio Chico en het meir van Lacarigua gestationeerd was, en uit niet meer dan eenige kompagnien van reguliere troepen en eenige militie bestond, aan te vallen. Van den 8sten tot den 13den Mei hadden er verscheidene schermutselingen tusschen hen plaats, in alle deze waren de Spanjaarden de lydende party, byzonderlyk in het laatste te Guatire, welke zy aan hunne slechte rigtingen te danken hadden, door hunne krygsmagt by kompagnie's wyze en de eene na de andere in het slagveld te brengen, want hadden zy ten eersten op Guarinas geretireerd, en hun geheel ligchaam by een verzameld, zoo zoude hun getal meer dan toereikend geweest zyn, om de stad te verdedigen en de Patriotten te verdryven. Daar de kapitein generaal het gevaar klein geacht had, heeft hy de troepen van Caracas in kleine getallen en de eene na de andere afgezonden, welke by hunnen aankomst door de meerdere magt der vyanden verslagen werden, en te Guarenas geretireerd zynde, was het hen onmogelyk Caracas verder te verdedigen.

Op den morgen van den 14den, trok generaal Correa in de stad op, met het overschot zyner troepen, bestaande alleenlyk uit omtrent 500 mannen, de andere waren meest verspreid, en terstond naar Pedro en de Consejo geretireerd, dus, eene stad verlatende, dewelke aanzienlyke eigendommen bezit, en aan de vyanden de grootste hulpbronnen bevordert, van welke zy by verkiezing kunnen gebruik maken. In den namiddag trok generaal Bermudez de stad binnen in de grootste order met 900 man, onder het gejuich van "viva Columbia! viva la Independencia!" het geluid der klokken en het afschieten van de artillerie.

Het Republikeinsche gouvernement werd terstond in Caracas ingevoerd, en er werden maatregels genomen, om de eigendommen der Spanjaarden te verzekeren, (welke byna allen gevlugt waren) tegen de plundering van het graauw, welke toen reeds begonnen de door hen verlatene pakhuizen en winkels open te breken, byzonderlyk gedurig de tusschenpozing, dat de plaats door alle militairen verlaten was. De Patriotsche troepen gedroegen zich, met de grootste order en discipline, gedurende den tyd dat zy de plaats in bezit hadden; en generaal Bermudez ontving alle de gene, die zich by hen vervoegden met de grootste attentie en beleefdheid; zelfs die Spanjaarden, welke zich verborgen gehouden hadden, aan wien hy volmaakte veiligheid van persoon beloofde.

Men liet eene proclamatie uitgaan, uitnodigen de alle de genen, die gevlugt waren, om weder te keren, hen belovende zekerheid [illegible] en weder in bezit stelling van [illegible] intusschen op eene veilige plaats [illegible] zou worden. Uit alle de gen[illegible] blinkt de grootste bedaardheid, [illegible] de grootste order, geheel tegen[illegible] die welke men in de vorige toneelen [illegible] den revolutionairen oorlog bygewoond had.

La Guayra werd op den 15den door generaal Bermudez in persoon, en vergezeld door [illegible] twee officieren, ingenomen, zynde reeds [illegible] Spanjaarden op den voorgaanden dag [illegible], dewelke met alle hunne oorlogs vaartuigen naar Puerto Cabello gingen; en een konvooi van koopvaardyschepen is naar Spanje en St. Thomas vertrokken.

Generaal Bermudez, zyne voordeelen voortzettende die hy verkregen had, vervolgde den kapitein generaal, die bezig was te biegten, en het Sacrement van het Heilige Nachtmaal te ontvangen, toen de Independenten naderden; niettegenstaande dit, wilde hy zich niet tot den stryd gereed maken, tot dat hy met alle zyne *oefeningen van devotie* geëindigd had; en toen men eindelyk genoodzaakt was eenige beschikkingen te maken, vielen dezelve zoo slecht uit, dat de Patriotten byna zyne geheele krygsmagt omsingelden, waarop Correa dezelven beval, om zich naar de regter en linker zyde te verspreiden, en Bermudez kwam Victoria binnen, zonder een man te verliezen, en had vele krygsgevangen gemaakt, waar onder de brigadier generaal Ceres zich bevond.

Ondertusschen naderde generaal Morales Victoria met geforceerde marschen van Calabozo, met een gedeelte van zyne divisie, bedragende 3000 man. Hy kwam aldaar op den 25sten aan, en viel de vyanden terstond aan, die eenen voordeeligen stand hadden op de hoogte van de Cocuisas, doch bestaande meestelyk uit ongeoefende en onbekwame soldaten, werden daarvan gedreven, na eene korte tegenstandbieding. Bermudez verloor een groot getal zyner troepen, en een stuk artillerie, hetwelke hy uit Caracas gebragt had.

Hy was aan alle zyde omsingeld door het grootere getal der Spanjaarden, zoo dat hy verpligt was naar Antimono terug te trekken, en defileerde door Caracas op den 26sten des namiddags. Twee uren daarna kwam generaal Morales de stad binnen, met zyne troepen in de grootste order, in het midden der toejuigingen van het volk, dat uitriep "Leve de koning," en het luiden der klokken. Niet de minste buitensporigheid werd er begaan, en generaal Morales beloofde in eene proclamatie, voor dat hy de stad binnen trok, een ieder volkomene veiligheid en vergeting van het verledene, en hy heeft zyn woord gehouden. De grootste order heerschte den geheelen tyd, en niemand werd in zyn persoon of eigendom benadeeld. De afvallige staats bestuurders, in wiens handen Correa het gouvernement der stad gelaten had, verklaarde zich in het eerst ten gunste der Republiek, en by het terugnemen van Caracas door Morales, namen zy het bestuur van het gouvernement over in den naam des konings. La Guayra werd den volgenden dag door de Spanjaarden in bezit genomen, en voor de ontruiming van dezelve door de Independenten, gaven zy het bevel aan brigadier generaal Ceres over, dien zy met vele edelmoedigheid in vryheid gesteld hebben, met luitenant kolonel Arbuthnot,* die ook door hen gevangen genomen was. De vreemdelingen, die te Caracas waren, werden door de generaals Bermudez en Morales met groote beleefdheid behandeld. Onze berigtgever voegt er by, dat het onmogelyk is om genoegzaam regt te doen aan de goede handelwyze van de officieren en troepen der beide partyen, die, terwyl zy byzonderlyk in bezit van de hoofdstad waren, de beste orde handhaafden. Het was smertelyk om te zien het weinige Patriotismus van de lagere klassen der inwoners van Caracas, die geene andere neiging openbaarden, dan de winkels en pakhuizen der Spanjaarden te plunderen, die dezelve verlaten hadden, maar in hetwelke zy aan beide kanten behoorlyk verhinderd werden door militaire magt. Bermudez verzocht hen, om zich met hem te vereenigen, maar alleen 300 uit eene bevolking van 25000 zielen trokken met hem op, en de meesten zyn het uitschot van het volk. Er werd eene som van $6000 voor hem verzameld, doch dit ging met de grootste moeijelykheid, zy bleven dit weigeren tot het laatste oogenblik toe.

Na het herstellen van de Spaansche regering, waren de gene die zich gewillig in de zaak der republiek getoond hadden, de eerste die zich het uitbandigste in de zaak des konings betoonden.

* Wy zyn blyde te vernemen, dat het berigt omtrent den dood van dezen officier, gedurende de schermutzelingen met generaal Moralès, valsch bevonden is.

Indien hun patriotismus zoodanig zy, is het geen wonder dat een hand vol Spanjaarden, bezit van hun land gehouden heeft gedurende 11 jaren; en hetzelve in alle rigtingen doorkruist hebben.

De eerste daad van den Cabildo was ten eerste om eene proclamatie, die afgekondigd werd gedurende de republikeinsche regering, te ontkennen, en om den kapitein generaal te verzekeren, dat de koning van Spanje geene getrouwere en wettelyker onderdanen heeft, dan zy zelven.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, arrived on Saturday from Puerto Cabello.

Same afternoon sailed the Spanish expedition, which we notice in our last had arrived in this harbour. His Excellency the vice-roy of St. Fé Don Juan de la Cruz Murgeon, the commander in chief, accompanied it. The first rendezvous for the fleet was stated to be Port Royal, Jamaica.

On Thursday the anniversary of the birth of the young Prince Willem Alexander Frederik Constantyn Nicolaas Michael, was celebrated in this colony with the customary demonstrations of respect.

The Spanish sloop of war Hercules, of 22 guns, captain Mendoza, arrived yesterday afternoon from Puerto Cabello.

When the Hercules was running down for this harbour, there were three vessels, supposed to be Columbian cruizers, close in shore, to *leeward*, which had been hovering off the port the whole of the day, and it was generally imagined that a rencounter would have taken place. Nothing however occurred, although it was understood, that one of the three vessels showed a disposition to engaged the Spanish man of war.

We have not learnt that the Hercules brings any novel intelligence from the Main.

A letter from St Thomas dated the 26th July says "Bonaparte died on the 26th of May.—There is as yet no official account of it; but from the way in which our information has been received, there can be little doubt of its truth."

In order to show our Readers how the accounts from the Main are exaggerated, and of which we frequently feel the disagreeable consequences, we subjoin the following extract of a letter from St. Thomas, inserted in a St. Vincent paper of the 28th April.

"Hostilities have commenced between the chiefs on the Main. Bolivar is advancing with 7500 good troops, and expects to meet Morales near Calabozo at the head of *eighty thousand* well disciplined men."

And in a Jamaica paper of the 1st of June, we find the following statement:

"The president general Bolivar had marched for the Caracas, at the head of 13,700 men.

"The patriots are said to have about 64.000 men under arms. 16 000 are at Cucuta, under the command of general Urdanetta, and general Paez has 12.000 cavalry on the borders of the river Apure, which have orders to join the main body. 10.000 men are to the eastward of the province of Santa Martha. The army of the south about 7000, are at Popayan, under general Valdez, and another division of 5000 under general Bermudas, (who will be superceded by general Arismendi,) are between Cumana and Caracas, and have received orders to proceed to the latter place, to create a diversion in favour of the troops that are opposed to general Torres, the commander-in-chief of the Royalists, who is in the heart of the Caracas, with about 6000 men."

This statement of their number is extremely erroneous. Regiments represented to consist of 1600, often have not more than 250 men; in short such is the state of the country that it would be impossible to undertake a march of any distance with a larger force than 1000 or 1200 men, as it would be difficult to find subsistence for a larger body.

The Seringapatam frigate, of 46 guns, at Plymouth, is fitted with an iron mast, and a newly invented capstan, said to be four times the power of purchase over those now in use. Some persons entertain a fear that the iron mast will be found dangerous, by attracting lightning; but the prevailing opinion is decidedly in favour of its adoption.

Faith, Hope, and Repentance.—Two clergymen entering into conversation, the one seriously lamented the little power his preaching and admonition had towards reclaiming his parishioners from their vices. To which the other replied, he had been more lucky, for he had made many of them proselytes to the three cardinal virtues, namely, Faith, Hope, and Repentance; "Aye," says the other, "You have been very fortunate indeed; but pray, by what means did you bring them to so happy a conversion?" "Why," answered the other, "by borrowing their money; for had they not *faith* in me that I should repay them, they had not lent it; after I had been indebted to them some time, they *hoped* I should return it; but now they know I cannot repay them, they heartily *repent* they ever lent it me."

Principal and Interest.—A gentleman lately made a demand on a person for principal and interest due on a note of hand, when the latter stated it was not his *principle* to pay the *interest*, nor to his *interest* to pay the *principal*.

DIED—At La Guayra, on the 21st ultimo, Mr. Jonathan Harrison, formerly a resident in this Island, and for several years past he had carried on commercial business on the Spanish Main.

FROM THE SPANISH MAIN.

A gentleman from La Guayra has favored us with the following summary of particulars of the late military occurrences at Caracas, which we believe is circumstantially correct, and will be found to contain many minute particulars we were not before acquainted with.

By this account it appears that the loss of that capital in the first instance is solely to be attributed to the imbicility and cowardice of the captain general Correa, whilst on the other hand it affords a proof of the milk and water patriotism of the Independents.

General Bermudez being already in possession of Barcelona marched from thence with about 1000 men to attack the Spanish division stationed at Rio Chico and the Lake of Lacarigua, composed only of a few companies of regulars and some militia. From the 8th to the 13th May, several skirmishes took place with them, in all of which the Spaniards were worsted, particularly in the last at Guatire, owing to their bad dispositions of bringing their forces into the field gradually, one company after another; for had they fallen back at once to Guarenas, and collected their whole body, their numbers would have been more than sufficient to protect the capital and repel the Patriots; whereas so little was the danger thought of by the captain general, that he sent off the troops from Caracas in small numbers one after the other, who were defeated by the superior force of the enemy as they arrived, and having retreated to Guarenas it was found impossible to defend Caracas any longer.

On the 14th, in the morning, captain general Correa marched into the town with the remainder of his troops, only about 500 men, the rest being mostly dispersed, and immediately retreated to San Pedro and the Consejo, thus abandoning a town which contained immense property, and affording his enemies the greatest resources if they had chosen to avail themselves of them. In the afternoon general Bermudez entered in the greatest order, with about 900 men, amidst the shouts of "Viva Columbia, viva la Independencia," ringing of bells and firing of artillery.

General Bermudez, following up the advantages he had gained, pursued the captain general, who was *confessing* and receiving the communion, when the Independents approached; notwithstanding which he would not prepare for action until he had gone through the whole of his *devotional exercises*; and when at last dispositions were taken they were so bad, that the Patriots nearly surrounded the whole of his forces, upon which Correa commanded them to disperse on the right and left, and Bermudez entered Victoria without losing a man, making many prisoners, amongst whom was brigadier general Ceres.

The Republican government was installed in Caracas, and measures were taken to secure the property of the Spaniards, (who had nearly all emigrated,) against the depredations of the mob, who had by this time commenced breaking open some of their abandoned stores and shops, particularly during the interval that the place was left destitute of all military. The Patriot troops behaved with the greatest order and discipline, during the time that they had possession of the place; and general Bermudez received with the utmost attention and politeness all those who presented themselves, even those Spaniards who had remained behind, and to whom he promised perfect personal safety.

A proclamation was issued inviting back all those who had emigrated, and promising them perfect security of their persons, and restoration of their property, which was to be put in a place of safety in the mean while. Upon the whole all measures taken manifested the greatest moderation, and the utmost order prevailed, quite unexpectedly by those who have witnessed former scenes of this revolutionary warfare.

La Guayra was taken possession of on the 16th by general Bermudez himself, accompanied by only two officers, having been evacuated by the Spaniards on the day previous, who went to Puerto Cabello with all their ships of war, and a convoy of merchantmen, bound to Spain and St. Thomas.

In the mean time general Morales approached Victoria, by forced marches from Calabozo, with part of his division, amounting to 3000 men. He arrived there on the 25th, and immediately attacked the enemy, who had an advantageous position on the heights of the Cocuisas, but being mostly composed of raw unexperienced soldiers, were driven from it after a short resistance. Bermudez lost a number of men, and one piece of artillery, which he had brought from Caracas.

Being outflanked on all sides by the superior number of the Spaniards, he retreated to Antimano, and defiled through Caracas on the 26th in the afternoon. Two hours afterwards general Morales entered the town with his troops in the greatest order, amidst the acclamations of the people, who called out "viva el rey," and the ringing of bills. Not the least excess was committed; and general Morales, in a proclamation published before his entry, promised every one perfect safety and oblivion of the past; and he kept his word. The greatest order prevailed during the whole time, and no one was molested in his person or property. The turn-coat municipality, whom Correa had left in charge of the government of the city, declared immediately in favor of the Republic, and on Morales retaking Caracas they again assumed the reins of government in the name of the king. La Guayra was taken possession of by the Spaniards on the following day; and previous to the evacuation of it by the Independents, they gave up the command to brigadier general Ceres, whom they, with much generosity, set at liberty, as well as lieut. colonel Arbuthnot,* who had also been made prisoner by them. Foreigners at Caracas were received by generals Bermudez and Morales with the greatest politeness and attention. Our informant adds, that it is impossible to do sufficient justice to the good behaviour and moderation of the chiefs and troops of both parties, who while they respectively held possession of the capital maintained in it the most exemplary order. It was pitiful to see the paltry patriotism of the lower orders of the Caraquenians, who manifested no other disposition than to pilfer the shops and stores of the Spaniards, who had left them abandoned, but in which they were prevented by the military on both sides. Bermudez called on them to join his army, and only 300, out of a population of 25000 souls, marched with him, mostly the dregs of the people. A sum of $6000 was raised for him with the greatest difficulty, but as for bawling out for either party, they did it most lustily.

After the restoration of the Spanish government those who had shown themselves foremost in the cause of the Republic, were the first to criminate and inform against each other.

If such certainly be their patriotism, it is no wonder that a handful of Spaniards should keep possession of their country, after 11 years contention, and overrun it after all in every direction.

One of the first acts of the Cabildo was formally to disavow a proclamation which they issued during the Republican government, and to assure the captain general that the king of Spain had not more faithful and loyal subjects than themselves.

* We are happy to find that the report of the death of this officer, in one of the skirmishes with gen. Bermudez, turns out to be incorrect.

MELANCHOLY SHIPWRECKS.

The Elizabeth sailed from Matanzas on the 12th of February, with a cargo of coffee, sugar, &c. belonging to the captain and Messrs. White & Sage, passengers. The weather continued pleasant until the 16th when a sudden and heavy squall came on from W. S. W. at half-past 4, A. M in which the schooner was immediately upset and filled with water. After three hours, with the greatest difficulty, they succeeded in cutting away the landyards, when the vessel righted, but continued under water. They now lashed each other to the fore topmast, and fixed it across the quarter rails near the stern, in which situation the sea continued to break over them during 48 hours. To describe the feelings of the sufferers at this period, language is inadequate. Mr. White, from St. John's, Cuba, after remaining 20 hours on the wreck, with no other clothes than his shirt, died in extreme agony. The next day, Mr. Francis Sage, of Middletown, Connecticut, died. On the third day, the wind began to abate, when the captain and crew, 6 in number, and Mr. Weggant of Pennsylvania, the only remaining passenger, being nearly exhausted through hunger and fatigue, endeavoured to obtain some water and provisions from the wreck, but after many attemps could only succeed in obtaining 7 oranges and a few roots of unripe plantain; the latter having been floating in salt water afforded very little nourishment. An orange divided into seven parts, which was equally distributed amongst them every day, was the only sustenance to be procured. On the 7th day their sufferings increased to such a degree, that death would have been considered by all as a happy release. Their scanty allowance being now exhausted, and no prospect but being buffetted by the winds, a few days longer drove them to the verge of despair. On the 9th day the misery was beyond description, their legs and arms were attacked with the most excruciating pains—and broke out in every direction with ulcerated sores. Their speech failed, and a continual tremor pervaded the whole system. On the 10th day Mr. C. Weggant, after enduring unparalled sufferings, expired—his fingers having become numb, he had eaten them off to the second joint. On the 11th day about day break, a vessel was discovered standing towards them; the wind was blowing a gale; it was the brig Statira, captain Patten, from New Orleans bound to New York, who with the utmost difficulty, and at the imminent risk of his life succeeded in rescuing the sufferers from the wreck, and to whose liberality and unbounded humanity, they feel the greatest obligations. The captain is now in the most helpless situation, the whole of his property was in the vessel and cargo, and when taken from the wreck, he had neither coat, hat stockings, or shoes—And to add, if possible, to human suffering, he learned that the whole of his family, consisting of his wife and two children, had died about two weeks previous to his arrival.—*New York paper.*

Deal, April 16.—Arrived this morning, and sailed for the river Thames, the Lapwing, capt. Gentill, in 27 days from St. Domingo. On the 2d inst. in lat. 36, 50, long. 50, 42, the Lapwing fell in with the schooner Three Brothers, capt. Hutchins, of St. Andrew's, from Indiana, bound for Berbice, laden with staves. At the time the the Lapwing fell in with the Three Brothers, the latter was a complete wreck, and had on board only one individual, J. Munson, whose situation was beyond the powers of human description. The account which he has furnished will, in some degree, enable you to conceive the horrors to which he and his fellow sufferers were exposed.

The Three Brothers sailed on the 22d February and proceeded smoothly in her course until the 2d March, when they experienced a dreadful squall early in the morning. The violence of the storm encreased so rapidly, that in less than two hours the water was upon the cabin floor, and shortly afterwards the stuncheons were all carried away. The exertions of the crew from that time to day-break on the following morning were all that could be expected from men who had no prospect of life but from the most unwearied labour; but, alas! all were useless: the light of the common day only served them to discern their fate, and render death more terrible. At this awful moment a tremendous sea burst upon them, and ere they could utter a prayer to God the vessel capsized and was soon filled with water. The captain who was at the time endeavouring to right the ship, was washed into the sea and sunk for ever. The vessel then lay on her beam ends, and her masts and bowsprit were instantly carried away. There remained from the wreck six persons, one of whom was the captain's son a fine youth, whose situation may be easily conceived; this young man survived until the 23d day, during which the crew were just able to keep life within them by means of some beetroot and bread, half a barrel of flour, and part of a cask of water, which they had been able to keep by them; unfortunately the water got mixed with sea water, and they suffered exceedingly by that circumstance, signs of ulceration soon beginning to show themselves.

On the 25th of March, just as they were ruminating on their fate, and mourning the loss of the captain's son and the mate, Mr. Neil, who had both died; when, in fact, every hope had escaped them, and they were looking upon each other with horror, the chance of life was revived by the appearance of a brig. As this vessel came near them their hopes increased, and they hailed her as long as their strength would allow them; indeed she came so close to them at one time that they were fully convinced that they were seen; but they must have been mistaken, for she passed by them without notice, and they were plunged into all the horror of despair. It would be any thing but christian-like to suppose, that they had been discovered by the crew of the brig; for what man could have seen and not relieved them? Previous to this time all the provisions of the unhappy crew were consumed; and such was their state, that they came to the melancholy agreement to cut up the body of Mr. M'Neil, the mate, part of which they were under the necessity of eating for the purpose of prolonging their existence, in the vain hope, as it turned out, to all but one, of assistance. On the following day, three more of the little crew died, and one was washed overboard, leaving only James Munson, who, by an extraordinary providence, remained alive until the 2d instant; when the Lapwing fell in with the wreck, and brought him to this place to relate the melancholy catastrophe which befel his suffering companions."

Fiscaal's Kantoor, den 3den Augustus 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 24sten July 1821.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de equipagie van de Amerikaansche brik Mary Ann, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

S. SWAIN, Kapitein.